

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6901/2021
20.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милован Ђ. Константиновић адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., чији је пуномоћник Војислав Милошевић адвокат из ..., ради заузећа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1960/20 од 25.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 20.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1960/20 од 25.05.2021. године - одлуке о трошковима поступка.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1960/20 од 25.05.2021. године - одлуке о трошковима поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину – Судска јединица у Ћуприји П 987/19 од 19.05.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезане су тужене да тужиоцу врате у државину и на коришћење заузети део непокретности – грађевинске парцеле кп. бр. .. уписане у лн. бр. .. КО Ћуприја – град, чији је корисник тужилац, а који заузети део се налази на јужном делу грађевинске парцеле непосредно уз катастарску међу са суседном грађевинском парцелом тужених кп. бр. .., уписане у лн бр. .. КО Ћуприја – град, чији власници и корисници су тужене, а који заузети део од стране тужене има укупну површину од 4 м² и то ближе описане у ставу првом изреке пресуде. Ставом другим изреке, налаже се туженима да са парцеле тужиоца уклоне постојећи метални стуб као и постојећих шест бетонских стубова, као и жичану ограду која је закачена на металном стубу и бетонским стубовима дужине од 14,32 метара у границама и мерама у којима се налазе на заузетом делу парцеле тужиоца кп. .. КО Ћуприја – град ближе описно у ставу другом изреке пресуде. Ставом трећим изреке, обавезане су тужене да тужиоцу на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 297.850,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1960/20 од 25.05.2021. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена пресуда Основног суда у Параћину – Судска јединица у Туприји П 987/19 од 19.05.2020. године у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у трећем ставу изреке пресуде Основног суда у Параћину – Судска јединица у Туприји П 987/19 од 19.05.2020. године и обавезане су тужене да тужиоцу солидарно на име трошкова парничног поступка исплате износ од 123.100,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у односу на одлуку о трошковима поступка, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Тужиле су поднеле одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11,49/13-УС74/13-УС,55/14 и 87/18-у даљем тексту ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

У конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП да би ревизија тужиоца била дозвољена, јер нема потребе за уједначавањем судске праксе, имајући у виду разлоге другостепеног суда за одлуку о трошковима поступка, а не постоји ни потреба за одлучивањем о ревизији ради разматрања правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, односно ради новог тумачења права.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да ако је за утврђивање права за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир између осталог трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

У поступку по ревизији изјављеној против решења о трошковима поступка не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић